

brechtsen. Jeg er jo enig i den konstatering, hr. Jørn Jespersen gjorde, at hvis der havde været en reel vilje fra deltagerne i WTO, så var det lykkedes. Det var sådan set også det, jeg hørte udenrigsministeren udtrykke, da han citerede Pascal Lamy, handelskommissæren i EU. Men kunne hr. Jørn Jespersen så ikke fortælle mig, hvor han synes, at G21-landene, G9-landene, USA, Japan og Cairnslandene i Cancún bidrog med at se, om man kunne skabe en løsning?

Der er nogle, der har en forhandlingstaktik, der hedder alt eller intet. Sådan nogle mennesker kommer tit til at stå helt alene. Og så er der nogle, der forsøger at bevæge sig og flytte sig mod hinanden. Hvor var det, de andre aktører ud over EU bevægede sig, så de fik hr. Jørn Jespersen til at synes, at de gjorde en fremragende indsats?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jamen jeg mener, at det er de rige lande, der i mange år har haft en intet-position, og derfor var det klart de rige landes opgave at sætte gang i forhandlingerne ved at komme med et udspil om at ville acceptere en voldsom reduktion af deres egen landbrugsstøtte. Det var det, der skulle til for at sætte forhandlingerne i gang. Ulandene har jo ingen landbrugsstøtte. Derfor er det ikke dem, der har ansvaret for udspillet.

Jeg takker hr. Henrik Vestergaard for at have givet mig anledning til – for det kan også løse hr. Keld Albrechtsens problemer – at fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget beklager sammenbruddet i forhandlingerne på WTO's ministerkonference i Cancún og opfordrer med henblik på at skabe fornyet fremdrift regeringen til at arbejde for:

- at EU hurtigst muligt og senest inden 1. februar 2004 fremlægger et klart forbedret tilbud i forhold til EU's sidste udspil i Cancún – med konkrete indrømmelser på landbrugsområdet, herunder eksportsubsidier og toldnedsættelser,
- at der sikres en total afskaffelse af landbrugsstøtten – herunder toldbeskyttelse og eksportsubsidier – inden 2014,
- at EU tilkendegiver, at der kan indgås en aftale på landbrugsområdet og for varehandel

- med ikkelandbrugsprodukter, før der indgås en eventuel aftale om Singaporeemnerne,
 - at aftalen om øget adgang til billig medicin for ulandene gennemføres, herunder at TRIPS-aftalen ændres og løftet om teknologi-overførsel indfries, og
 - at tidsfristerne i EBA-aftalen fremrykkes mest muligt.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 11).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (se foran). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Jørn Jespersen har ret i, at den formulering om landbruget, som ligger heri, løser Enhedslistens problem.

Men til gengæld vil jeg godt spørge, hvad der egentlig dybest set menes med formuleringen om Singaporeemnerne. Er hr. Jørn Jespersen ikke enig med mig i, at det er nødvendigt, at vi får vedtaget i EU, at EU giver signal til ulandene om, at man er rede til at droppe Singaporeemnerne? Jeg læser bare det her, som om de alligevel skal ligge i skuffen og kunne smides på bordet. Derfor forstår jeg ikke helt hr. Jørn Jespersens formulering.

Det andet spørgsmål er: Hvorfor er den del af Enhedslistens forslag, som vedrører retten for de fattigste lande til at beskytte og udvikle deres egen landbrugsproduktion, ikke medtaget?

Kl. 10.50

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Hr. Jørn Jespersen leverede sådan set et godt eksempel på, hvorfor det ikke altid er fordelagtigt, når 146 lande i konsensus skal blive enige om noget, at opstille nogle meget rigide datoer og beløb og punkter for, hvornår tingene skal afsluttes. For i det udkast, der ligger til vedtagelse, står der, at al landbrugsstøtte skal afvikles inden 2014. Og her må man forstå globalt, fordi vi taler WTO. Men samtidig sagde hr. Jørn Jespersen, at han var vældig, vældig begejstret for Harbinsons udspil. Jamen Harbinsons udspil går jo kun med reduktioner frem til 2013. Det vil altså sige, at hr. Jørn Jespersen nu står og plæderer for, at Harbinsons udspil skal fejres af bordet, for det er slet, slet ikke godt nok.